То не виє звір, не ридає сич,
То не мрець з могили —
Я тобі крізь ніч шлю мій плач, мій клич,
Вороже мій милий!

Душу відчини, вухо приклони
До моєї пісні:
Це ж тобі бринить кожен зойк струни,
Млосний і зловісний.

Чуєш — славлю я синь твоїх очей,
Сповнену отрути,
Тонь твоїх грудей, сонь твоїх плечей,
Ангеле мій лютий!

То не виє звір, не ридає сич
В розпачі глибокім,-
Я тобі крізь ніч шлю мій плач, мій клич,
Друже мій жорстокий!

Славлю я твоє тіло наливне,
Чари всі жіночі...
О, їх аромат так п'янить мене
У безсонні ночі.

Як забуть мені крила рук твоїх
І жагучі губи?
У цілунку їх стільки мук і втіх,
Демоне мій любий!

Душу відчини, серце приклони
До моєї пісні:
Це ж тобі бринить кожен зойк струни,
Млосний і зловісний.